

## Tisztelt ünneplő egybegyűltek!

(Tahitótfalu 2010.08.20-ai ünnepségén elhangzott ünnepi köszöntő. Nagy Sándor Baptista Lelkipásztor köszöntője)

Azok az ünnepnapok, amiket „pirosbetűs” állami ünnepként szoktunk évről-évre megtartani, olyan történelmi eseményekben összpontosulnak, amelyek nyomán az akkori magyar társadalom teljes egységben, akaratának, identitásának csúcsára érve akart a világ elé tárni!

Akár az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharcra vagy a másik 1956-os forradalomra emlékezünk, mindkét emlék és ünnepnap egy jól körülhatárolható, szándékában, céljában jól megfogható eseményben áll előttünk. A sorban bizonyos szempontból ez az ünnepünk, augusztus 20.-a hordoz olyan értékeket, amelyek nehezebben megfoghatók és érzékelhetők különösen a fiatalabb nemzedék számára.

Amikor egy olyan világban élünk, ahol mindent „készen kapunk” nehéz ünnepként értékelni, hogy ilyen készen kapott érték az Életünk, Anyanyelvünk, Hazánk, Államalapításunk, Alkotmányunk, Településünk ahol élünk. Ez az ünnepnap küldetése az, hogy rajtuk keresztül újra és újra megtanuljuk értéknek tartani ezeket, mertha nem tesszük önmagunkra is nemet mondunk!

Mert igenis Ők, az elődeink adtak nekünk egy ORSZÁGOT, ahol otthon lehetünk mindnyájan, adtak egy ANYANYELVET amelyen énekelhetünk, érzéseinknek adhatunk hangot, hagytak ránk HITET, hogy imádkozhassunk, ha úgy érezzük kérdőjelekkel lett tele az égbolt felettünk.

Adtak egy alapot amire mi is építhetjük saját és társadalmunk jövőjét.

Első királyunkra, Szent Istvánra nem azért kell emlékeznünk, mert része a múltunknak, hanem azért, mert ő teremtette meg a jövő lehetőségét mindnyájunknak! Azért van helyünk ebben a világban, azért van lehetőségünk magyarként anyanyelvünkön beszélni, gondolkozni, örömet és fájdalmat kifejezni, mert István király alkotta meg azon alapvető értékeket, amelyek lehetővé tették, hogy mi itt 2010-ben is önmagunk lehessünk és tervezhessünk a jövőnkben.

Ezt a hazát nekünk kell tovább vinni úgy, ahogy a történelem során a legjobbak tették: megújítva és megreformálva mind szervezetileg, mind szellemileg.

Ezt tükrözi Széchenyi István mentalitása is, amikor azt írja: „*Sokan gondolják: Magyarország – volt- én azt szeretném hinni : lesz!*”

Ma szokás a nemzetállamok válságáról beszélni, s ez annyiban igaz is lehet, amennyiben azt értjük alatta, hogy hihetetlen gyorsasággal kell megérteni az állandóan változó világot, s eközben megtenni a legjobb lépéseket.

Mit tehetünk itt mi ezekért a legjobb lépésekért? Mi a sajátos felelősségünk e hazában, ha ide születtünk?

Először is ismerjük meg a múltunkat, jelenünket! Semmi sem másé, ami itt történik, hanem a miénk! Minden esemény a mi történelmünk, nincs eltitkolni, de elhárítani való sem! Értsük meg mit akart és mit akar a Mindenható Isten, aki a történelem Ura ezekben a pillanatokban is, akinek jelenléte átszövi a történelmet és ezeket a szálakat nekünk kell meglátni.

Másodsorban valódi sorsközösségben kell élni egymással, népünkkel. Merjük megélni a napokat, merjük élni és tenni a hazáért, mert amíg vannak országok, addig a hazánknak kell élni úgy, ahogy a családjainknak is, mert a világnak is csak a hazánkon keresztül van értelme!

Végül lássunk túl a jelenvalón. A keresztyénségről azt írja a Biblia, hogy arra hívatott, hogy lássa a láthatatlant! Bízson a remélt dolgokban, ahogy a Zsidókhoz írt levélben olvashatjuk.

Ma sokat beszélnek a másképp gondolkozásról: hát nekünk másképp kell, de nem csupán gondolkozni, hanem látni is! Több hittel, több bátorsággal, több reménységgel. Népünk lelki-szellemi felemelkedésének nem csak szükségét, de lehetőségét, sőt útját kell hirdetnünk.

Mindehhez az erőnk feletti feladathoz méltó táplálék kell! A Mindenható Isten Maga táplál bennünket. A haza éltetőnk – üzeni szózatunk, - mert az Úristen egymásnak teremtett minket, hogy egymást erősítsük.

Kívánom, hogy Augusztus 20.-a erre bátorítson, vértessen fel mindnyájunkat!

Köszönöm, hogy meghallgattak!  
2010.08.20

Nagy Sándor  
Baptista Lelkipásztor